

междъ тёке и нёго самаго: ако те послуша, придобиша си брата твоего:

16 Яко ли те не послуша, землю въ сёве си юще единого илль двама: за да се подтвердятъ всако слово при оуста на двама илль на три ма свидѣтели.

17 Яко ли не послуша и нихъ, кажи на церкву та: и ако не послуша и церкву та, имай го като за газчника и мытаря.

18 Войтиши ви говоримъ: щото вжржете на землю та, вжрзано ще да бжде и на небо то: и щото развжржете на землю та, развжрзано ще да бжде и на небо то.

19 Паки ви говоримъ: зашо ако двама ѿ васъ се со гласатъ на землю та за сёкое (добрь) ищо, което бы просили, ще да имъ вжде ѿ ѿциа моею, който є на небеса та.

20 Защото дёкато са двама илль три ма собрани въ мое то име, тамъ съмъ (и азъ) по срѣдъ нихъ.

21 Тогава приступи при нёго Петръ, и рече: Господи, колко пѣти, ако ми согрѣши братъ мой, да мъ простимъ; до сёдмъ пѣти ли;

22 Рече мъ Иисусъ: не говоримъ ти до сёдмъ пѣти,

но до седмдесѧ пѣти, по сёдмъ.

23 Тогѡ ради подобно є царство то небесно на единъ человѣка царь, който поискавъ да се постакни со слуги те си.

24 И когато фана да прави хесапъ, приведоха мъ единого должника, който мъ беше долженъ десетъ хилади таланта.

25 И понеже нѣмаше да ги исплати, заповѣда господарю мъ да продадатъ и нёго, и жена та мъ, и чада та мъ, и сичко щото имаше, и да плати должено то.

26 Падна прѣче съглагъ та онъ и кланаше мъ се, и говореше: господине, потерпѣ на мене. и сичко то ще да ти исплатимъ.

27 И оумилостиви се господарю на оногово съглагъ, и просигна го, и просигъ мъ сичко то, щото беше долженъ.

28 И като излѣзе онъ съглагъ, намерилъ единого ѿ дружина та си който мъ беше долженъ стѣ пѣнази, и като го фана давеше го, и говореше: плати ми, щото ми си долженъ.

29 Падна прѣче дружарю мъ на нозѣ те мъ, и молише мъ се, и дѣмаше: потажи на мене мѣло, и ще ти исплатимъ сичко но.

30 И той не щеше: но ѿ